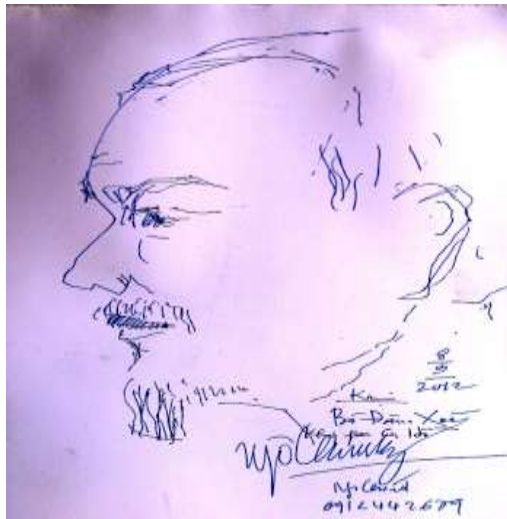

Blogger Bà Đầm Xòe Là Ai?

25.10.12

Bài viết sau đây của anh Nguyễn Đình Ấm, một người đồng môn của Blogger Bà Đầm Xòe. Nhân sự việc hội nghị BCHTW6 vừa họp, chính sự còn nhiều điều bàn cãi. Trong giới giang hồ chính trị luận, có một nhân vật "Minh Râu" nổi lên vì sự thạo tin và những những dự báo đầy tranh cãi. Anh Nguyễn Đình Ấm đã viết bài sau đây kể vài nét về thân thế và bản tính con người Blogger Bà Đầm Xòe. (tự Minh Râu), xin đăng để hầu quý vị quan tâm.

Sau khi đăng bài "[Đừng quá quan tâm đến ông Ba Dũng làm thủ tướng hay không](#)" trên blog Huỳnh Ngọc Chênh, nhiều người quen, bạn bè tới tấp hỏi, phone, mail...muốn biết "chân dung" về kẻ huyền hoang đòi thủ tướng khen thưởng kiểu "tay không bắt giặc"(không có hồ sơ xin xỏ, thủ tục đầu tiên...). Vậy xin mấy lời về hấn.

Hấn, tức Phạm Thành, là chủ blog "Bà đầm xòe" đã hai lần bị đánh sập, tên khai sinh là Phạm Chí Thành, quê châu Hoan, học cùng khóa báo 3 với người viết bài này. Từ thời là SV hấn đã có tính ngang tàng, chẳng thấy nói thảm bao giờ. Hấn cãi cả thầy giáo dạy môn Mác-Lê. Có bài giảng về đấu tranh giai cấp, CNXH,...ai cũng thấy nội dung, lý sự vớ vẩn nhưng "kệ thầy" cốt cho qua cốt đủ điểm ra trường "làm ăn lương thiện" nhưng hấn thì lý sự lại làm nhiều khi thầy phải ngắc ngư. Giờ giải lao thoát đã thấy hấn ở quán nước ngoài đường, chuyện trò bô bô, hết giờ chính trị mới lại mò về...Người bảo hấn "ăn to, nói lớn" kẻ gọi hấn là ngang tàng, lộng ngôn...

Vừa rồi không hiểu linh cảm giỏi hay "chó ngáp phải ruồi" mà hấn đã nói "y phom" từ đại cục đến chi tiết kết cục Hội nghị BCT và BCHTU6 trong đó nổi bật là việc đoán trúng thắng lợi của thủ tướng. Hấn viết loạt bài đăng tùm lum trên mạng phân tích cái "kém bản lĩnh" của BCT, thế, lực của Thủ tướng góp phần "định hướng" cho BCHủng hộ ông Dũng dẫn đến ông ta thắng lợi từ một tháng trước... Hấn cho đó là có công với thủ tướng nên đòi khen thưởng.

Hấn thường nhìn chế độ XHCN ưu việt, "dân chủ gấp vạn lần" nước tư bản của chúng ta với con mắt "bất kính" kể cả khi xã hội còn có chút sạch. Hấn có Hậu Chí Phèo, sách xuất bản cách nay đã hơn 20 năm. Trong sách đó hấn ám chỉ lãnh đạo Việt Nam như là bọn vô học- Chí Phèo. Ấy mà hấn không hề hấn gì. Rồi hấn viết bài, trả lời phỏng vấn tùm lum, tum la lên án cái xã hội cộng sản bất công đủ kiểu mà cũng không ai "chấp". Những gì hấn nói, hấn viết thường khác người. Nhiều bạn bè ngạc nhiên hỏi

nhau "sao hấn chưa bị tóm?". Dọa hấn "liệu khăn gói quả mướp mà vào nhà đá", hấn bảo: "*Bắt cái con "tự do" tao đây này. Tao làm gì có chỗ trong ấy*". Cứ bắt tù tao đi, cứ năm tù ông viết được cuốn sách hay, bán ổi tiền uống bia...

Mặc dù hấn tùm lum tùm la như thế, nhưng có lúc hấn ngáp ngé chức phó tổng biên tập, đã làm thư ký tòa soạn một tờ báo của chính phủ, nhưng vì hấn nhất quyết không vào đảng lại viết bài lên án TQ xâm lược, chê lãnh đạo sợ mất ghế...đăng trên mạng nên bị bãi chức. Bãi chức nhưng hấn cùng chẳng hề hấn gì, người ta vẫn phải dùng lại còn khen ngợi hấn đủ đường. Có lẽ vì tính ngang tàng trong khi lãnh đạo nơi hấn và giới truyền thông đầy "tì vết" nên sợ nếu trị hấn thì "đánh chuột vỡ bình" đành cứ phải "ngậm đắng nuốt cay" lựa hấn mà giữ ghế...

Nay thì hấn mới về hưu. Quyền lợi hấn đủ cả, cũng Việt -Xô chữa bệnh, cũng huân huy chương, giấy khen đủ loại. Nhân việc hai blog Bà Đàm Xòe của hấn bị đánh sập, hấn nghíchơi blog luôn và nói tập trung vào viết sách vở "độc" gì đó. Kịch hấn là "kém, sợ..." thì hấn hứa hai tháng sẽ khôi phục BDX. Hãy chờ xem hấn có "nhất ngôn"không.

Làm người ai cũng lo cái ăn, cái mặc, làm giàu không cho mình thì cho cha mẹ, vợ con, nhưng xem ra hấn chẳng màng đến mảnh gì kiếm tiền. Hấn bảo, số ta "*hết lại có, có nhiều dễ biến thành họa*". Cuối đời công tác, sắp về hưu túi hấn chẳng có món tiền nào phòng thân, nhưng bỗng nhiên được thẻ phết lác: Bất ngờ có một người bạn biếu hấn khoản tiền lớn (so với những kẻ không biết kiếm tiền), đủ cho hấn dưỡng già và nuôi con nhỏ trưởng thành.

Hấn là kẻ nhiều sự kỳ quặc, có khi cái to thì cho là bé và ngược lại. Hôm trước hấn cùng tôi và vài bạn bè về thăm quê hương của La Sơn phu tử Nguyễn Thiếp ở xứ nghệ. Giữa núi rừng trầm mặc uy nghiêm, tôi đưa máy ảnh lên ngắm hấn để chụp chân dung ở trạng thái tự nhiên thì bất ngờ nhận ra hấn có nhiều nét giống "Minh râu" (Mời bà con xem ảnh). Hấn tỏ ra rất tự hào về điểm ngẫu nhiên vớ vẩn này liền đưa cho tôi xem bức ký họa hấn do họa sĩ Đặng Huy Quyển vẽ. Ngạc nhiên? Giống quá. Hấn còn kể, lần khác, khi họa sĩ Ngô Chính ký họa hấn, họa sĩ cũng phải ồ lên: "*Ồ, không được rồi, giống "Minh râu" quá. Để tao vẽ lại*". Ngô Chính lại hạ bút vẽ bức thứ hai. Một lúc sau lại thấy Ngô Chính thốt lên: "*Ồ, bỏ mẹ, kiểu gì mà cũng giống Minh râu*" (mời các bạn xem hai ký họa của HS Ngô Chính). Và đề cho mọi người khỏi nhầm lẫn hấn còn yêu cầu họa sĩ Ngô Chính ghi vào cả hai ký họa: "*Bà Đàm Xòe Phạm Thành không phải Minh râu*".

Hấn có vẻ tự hào việc "giống Minh râu" và cho đó là bí quyết để đoán trúng những "đại sự" như vừa rồi.

Hãy chờ xem hấn có tài thật hay không. Nhanh thôi, vì xứ Việt ta đâu thiếu việc "đại sự" trong khi lãnh đạo chuyên dấm dúi, chẳng việc gì công khai minh bạch. Phải chăng đó là "đất sống" của những kẻ hay đoán sự đời đời khen thưởng kiểu "tay không bắt giặc" như hấn?

Nguyễn Đình Ấm

Nguồn: <http://luatcuasuthat.blogspot.com/2012/10/bai-viet-sau-ay-cua-anh-nguyen-inh-am.htm>

www.vietnamvanhien.org

